

ผมไม่ได้

บินคนเดียว

ย้อนไปเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เวลา ๑๒.๐๐ น. ภาพที่สวยงามและเสียงที่กระหึ่มก้องของหมู่บินผาดแผลงธันเดอร์เบิร์ด (Thunderbirds) หรือวิหคสายฟ้า ที่มาเปิดการแสดงให้ประชาชนไทยเข้าชม ณ บริเวณอาคารคลังสินค้า ท่าอากาศยานดอนเมือง สร้างความหวาดเสียวและตื่นตาตื่นใจแก่ผู้ชมที่เดินทางไปชมกันอย่างคับคั่ง หมู่บินผาดแผลงวิหคสายฟ้าเป็นฝูงบินของกองทัพอากาศสหรัฐฯ ที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เคยแสดงการบินผาดแผลงต่อสายตาของผู้คนนับล้านคนในประเทศต่าง ๆ มาแล้ว กว่า ๑,๐๐๐ ครั้ง

การบินผาดแผลงเป็นการบินที่ยากและอันตรายกว่าปกติมาก

คุณสมบัติแค่กล้าหาญอย่างเดียวไม่พอเพียง นักบิน
ผาดแผลงต้องมีประสบการณ์ มีชั่วโมงบินสูง และต้อง
ผ่านการฝึกซ้อมอย่างหนักเป็นเวลายาวนาน จึงจะได้รับ
อนุญาตให้แสดงการบินผาดแผลงได้

ในอดีตกองทัพอากาศไทยก็เคยมีฝูงบิน
ผาดแผลงชื่อว่า “แสนเมือง” ต่อมานักบินผาดแผลง
ในฝูงบินแสนเมืองประสบอุบัติเหตุขณะทำการบิน ฝูงบิน
แสนเมืองจึงยุติการบินตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

บุคคลที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นหนึ่งในบรรดา
นักบินผาดแผลงของกองทัพอากาศไทย ท่านมีนามว่า
พล.อ.อ. วีระวุธ ลวะเปารยะ

ครั้งหนึ่ง เมื่อยังเป็น ร.อ.วีระวุธ ลวะเปารยะ
ดำรงตำแหน่งครูการบินของโรงเรียนการบิน ท่านมี
โอกาสเข้าร่วมการแข่งขันใช้อาวุธทางอากาศ ประจำปี
๒๕๑๔ หน้าพระที่นั่ง โดยรับภารกิจให้บินผาดแผลง
เดี่ยว (Solo) แสดงการบินผาดแผลง ๑๑ ท่า ในเวลา
๖ นาที

ก่อนวันแสดงบินผาดแผลงถวายให้ทอดพระเนตร
นอกจากมุ่งมั่นฝึกซ้อมอย่างหนักแล้ว ร.อ.วีระวุธ ซึ่งมีความ
เคารพบูชาในพระเดชพระคุณหลวงปู่เป็นอย่างมาก
ได้เดินทางไปยังวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพื่อกราบขอพร
หลวงปู่ให้ภารกิจในครั้งนี้นำไปอย่างราบรื่น

พล.อ. วีระวุธ
ลวะเปารยะ

ขณะที่การบินกำลังจะสิ้นสุดลง ร.อ. วีระวุธ ก็ตระหนักแก่ใจในทันทีว่า “วันนี้เราไม่ได้บินคนเดียว”

“ในวันแสดง ขณะที่กำลังบินผาดแผลงอยู่ในระยะความสูงของการแสดง ๒๐๐ กว่าฟุต (ถือว่าเป็นระยะที่ต่ำ ยิ่งต่ำมากยิ่งอันตราย) ผมบินหลงทิศทาง ตอนนั้นไม่รู้ว่าจะรำพิธี่อยู่ทางไหน ขณะที่กำลังจะเลี้ยวไปคนละทางกับปะรำพิธี่ ก็ได้ยินเสียงหลวงปู่ดังขึ้นว่า ‘มาทางนี้ ถูกแล้ว ถูกแล้ว’ ผมก็เลยบินไปถูกทาง

“เป็นเสียงหลวงปู่แน่ ๆ ครับ เพราะก่อนบินผมไม่ได้ไปขอพร

“ ตอนนั้นไม่รู้ว่าจะรำพิธี่อยู่ทางไหน ขณะที่กำลังจะเลี้ยวไปคนละทางกับปะรำพิธี่ก็ได้ยินเสียงหลวงปู่ดังขึ้นว่า ‘มาทางนี้ ถูกแล้ว ถูกแล้ว’ ผมก็เลยบินไปถูกทาง ”

จากใครเลยนอกจากท่าน ผมรู้สึกซาบซึ้งมากที่ท่านกรุณามาช่วยเหลือ ทำให้ผมมีสติสัมปชัญญะควบคุมการบินได้อย่างราบรื่น ปลอดภัย ไม่ขาดตอนในการแสดง เครื่องยนต์ก็ไม่มีปัญหา ทั้ง ๆ ที่ตอนซ้อมยังเคยมีเรื่องขัดข้อง เช่น แก้อี้อหลุด มีควันลอยโขมงเข้ามาในห้องนักบิน ฯลฯ ที่สำคัญท่านช่วยให้โรงเรียนการบินไม่ต้องเสียหน้า และตัวผมซึ่งเป็นครูการบินก็ไม่ต้องอับอายขายหน้า ถ้าเกิดผมบินเตลิดไปอีกทางหนึ่ง ชื่อเสียงคงเสียหายพังพินาศกันเลยทีเดียว ต่อหน้าพระที่นั่งเสียด้วย”

นอกจากไปอธิษฐานกับหลวงปู่ที่วัดปากน้ำเป็นพิเศษแล้ว ที่คอของท่านก็มีพระวัดปากน้ำห้อยอยู่ด้วย ได้มาเมื่อราว ๆ พ.ศ. ๒๕๑๒ ติดตัวไว้ตลอด เพราะทำอาชีพที่เสี่ยงอันตราย

“หลวงปู่ท่านศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ครับ ท่านเคยช่วยให้ผมรอดชีวิตอย่างน่าอัศจรรย์ด้วย ตอนนั้นผมประสบอุบัติเหตุจากการขับรถ วันนั้นฝนตก กำลังขับอยู่ดี ๆ มีรถเมล์พุ่งมาจากอีกเลนหนึ่ง มาชนรถเบนซ์ 180 ที่ผมขับ หลังคายุบมาถึงหัวเลย ผมสลบคารด แต่ไม่ได้บาดเจ็บมากมาย นอกจากหัวไหล่ฉีกเล็กน้อย บริเวณอื่นก็แค่ถลอก ทั้ง ๆ ที่ดูตามสภาพรถแล้วผมไม่น่ารอด ทำให้ผมยิ่งมั่นใจมากกว่าที่รอดมาได้ เพราะอำนาจบุญ และอำนาจของหลวงปู่ที่ผมหมั่นระลึกถึงท่านด้วยความเคารพบูชา”

นอกจากนี้ ในฐานะที่อยู่ในแวดวงทหาร ท่านเล่าให้ฟังว่า

“เป็นที่รู้จักกันในหมู่ทหารไทยที่ออกรบในสงครามเกาหลี ในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ว่าพระของขวัณรุ่น ๑ ที่หลวงปู่มอบให้ทหารที่ออกรบในครั้งนั้น ศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ขนาดคนที่แขวนพระถูกทหารเกาหลียิงซึ่ง ๆ หน้า

นอนจมกองหิมะ ไม่มีทางรอด ปรากฏว่าไม่ตาย แคสลบ สงครามครั้งนั้น
ใครห้อยพระของขวัญวัดปากน้ำไม่ตายสักคน

“ผมขอยืนยันว่า หลวงปู่ท่านศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ครับ และท่าน
เป็นครูบาอาจารย์ที่รักษาพระพุทธศาสนาไว้คู่ประเทศไทย คู่โลก
วิชาธรรมกายที่ท่านค้นพบก็เป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งสำหรับมวลมนุษยชาติ
พระคุณของท่านมีมากมายไม่รู้จะตอบแทนอย่างไรได้หมด

“ในอดีตผมเป็นนักรบแห่งกองทัพไทย วันนี้ผมขออาสาทำ
หน้าที่นักรบแห่งกองทัพธรรม เอาชีวิตเป็นเดิมพันในการปกป้องรักษา
พระพุทธศาสนาให้อยู่คู่ผืนแผ่นดินไทย และขอติดตามหลวงปู่ตลอดไป
ทุกภพทุกชาติครับ”

■ ไม่ว่าจะอยู่บนฟ้า บนดิน ในน้ำ หรือจะไปผาดแผลงอยู่ที่ใด
หลวงปู่จะคุ้มครองลูกหลานของท่านเสมอ ใครเคารพบูชาท่าน จริงกับท่าน
ท่านก็จะจริงกับคนนั้น และจะปกป้องคุ้มครองเขาตลอดไป